

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számítotnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyev szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukcs M., Oppelik A. - Általános Tudósi- és hirdetői osztálya Budapest.

Nyitlitter pótlásra 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Pünkösöd.

Nem sok idő múlva már kétezer éve lesz, hogy a lángnyelvek leszálltak és a szentlélek ihlettségével töltötték meg azokat, a kiknek hivatásuk volt: az ige hirdetése.

Kétezer év! . . . És mégis mintha csak tegnap lett volna. Mintha Krisztus szent nyomat még fel lehetne fedezni a puszták homokjában, a hol mezitláb járt, hogy felkeresse a tanításra szorulókat.

Úgy-e, ha száz évet élünk is, úgy emlékszünk gyermekkorunkra, mintha csak egy éjszaka lett volna közte meg a mai nap között? S vajjon nem voltak-e Krisztus urunk eljövetelekor még gyermekek, mi egész emberiség?!

A tanítás nyitotta ki szemünket és tüntette el lelki kiskorúságunkat. Ezerkilencszázestizede, hogy nővünk, fejlődünk, megletteké válunk. A lángnyelveknek köszönhetjük. Az apostolok feje fölött libegő fényességben a szent Lélek ereje és áldása volt. Abból táplálkozik a megváltott emberiség.

Üdvözlégy a tavasznak s a szeretetnek nagyszerű ünnepe. Napsugarakkal megörvendezteted az ifjakat és az öregeket, s az emberi szív, a mely óhajta várt, most új-jongva üdvözlő léged.

Uj remény vonul be a szomorkodónak és buslakodonak lelkét a virágzó fák és cserjék láttára, gondteljes tekintete föléd és bizalomteljesen tekint az egek felé.

Uj tavasz áll be és fölvirágzik az ő számára és megváltozik az ő baja és szenvedése is.

Hálás érzellemmel hallgatja a lábbadozó beteg a pünkösdi harangszónak dallamos hangjait, hiszen reá nézve is új életet jelentenek azok. Öröm és gyönyör dagasztja az ő keblét és a tiszta haranghangokkal egyesül az ő benső imája.

A városok utcáin a pünkösdi ünnepek hirdetői gyanánt díszes lombozatokkal pompáznak a sudar májusi fák; a falun pedig az ifju oda állit pünkösdi éjjelen egy nyírfácskát kedvesének airtja elé. És a májusi fák zöld lombja mindenütt díszíti a házak belsejét is; hiszen arról van szó, hogy a tavasz ünnepeit örömmel tartásák meg.

Kévs ember lehet, a kik teljes odaadással s őszinte örömmel nem ünnepeleik a magaszos szent Pünkösödöt. Ugyan kiesoda is nézhető közönyösen, midőn körülötte minden föléd, virágzik és barátságosan üditőleg világít a májusi nap a tiszta égen!

A természet szépsége kifelé vonz minket a mezőre, az erdőbe, hogy csodáljuk az Isten mindenhatóságát. Még a legvakmerőbb embernek is meglágyul a szive, s ő mintegy vonatodik tovább lépni, ha a fák lényes fiatal lombjai, mozgva a szellő által, valamit susognak egymásnak.

Úgy érezzük, mintha vigabban csicse-regnének a madarak, a csermelyek gyorsabban folynának; titokzatos hangok susognak a fáknak és cserjékben, és mesélnek a természet nagyszerűségéről, csodáiról, a kien-geszteléről, a hit, remény és szeretetről — az emberi életben.

Igen, itt van ismét a Pünkösöd ünnepe! Hadd vonuljon be minden lakásba az ünnepe varázsa, hogy magasztosságával töltse meg azokat. Virágillat, napfény ünnepi öröm és béke vonuljon be minden házba!

Itt a piros pünkösöd, a gyönyörű ünnep a rózsanyílás évadia, a lángnyelvek megjelenésének az örömnappja!

Itt a piros pünkösöd, amikor rendes viselkedésű esztendőben már végekképp elmúlik a veszedelmes hidegek félelme, s minden a hatalmas, legyőzhetlen tavasz ereje látszik.

Odakint a fiatal, üde zöld elnyomta már a májusi virágok tarkaságát; közeledünk a júniushoz a legközelebb hónapoz, a melyben a reménység eleven színe győzedelmeskedik.

Ez az ünnep nemcsak vallási ünnep. Mintha a szent természetnek most volna nevenapja. Erdők és mezők kiöltöznek díszbe; az akácvirág fehér fürtei javában hintik mézédés illatukat, a minden virágok szüzszermes király kisasszonya, a vadrózsa, most hajlik koszorúba a hajlós csipke vesszőn.

Piros pünkösöd itt van és a föld ünnepe. A föld ideiglenes ura, az ember jól teszi, ha magába száll ezen a napon és megpróbál önönmagának felelni arra a kérdésre, a mire egykoron majd felelni kell:

— Hogyan sáfarkodtál?!

Mert mindaz, a mint van, nemcsak a miénk, hanem első sorban az Uré, a ki ránk bízta az övét És mi felelősek vagyunk öneki javainkért, a mik között nem az elmulókat kéri majd elő a nagy leszámolóskor, hanem az örökkévalót, a mi az Ur lényétől való.

Az idő telik, mulik. És vajjon mondhatjuk-e, hogy annyi század alatt megtettük a magunkét, a mit tölünk a Magasságbeli vár? Ósapnak mit adtak apáinknak erkölcsi örökségül? Apáink mit adtak minékünk ugyanéből, a mit gyarapítaniok kellett volna? És vajjon nem száll-e meg bennünk, ma élők, a lelkiuradalás, ha arra gondolunk, hogy a fiaink vajjon megkapják-e tölünk a köteles részt, a mit a lángnyelvek ideje óta folyvást növelniök kellett volna mindazoknak, a kik éltek s a kiknek utódai lettek?

Fájdalmas aggodalom fogja el azon férfiakat, kik korunk jellemző tünelei és nagytársadalmi, politikai, és vallási mozgalmakkal fölött elfoglatlanul s mélyebben elmélkedne. —

Mit látunk mindenfelé? A tekintélyek lerontásának forradalmi szellemét s a társadalom fenntartó nagy igazságok egyetemes

ostromát; az önzésbe s érzéki élyekbe való teljes elmerülést egész azon végletekig, melyekkel az öngyilkosságtól vissza nem riadva annyi szerencsétlen ember dobja el életét — kor és a nemkülömbég nélkül.

Nap nap után látjuk a közjavak lelki-ismeretlen kezelését, eltékozlását, tanui vagyunk sokaknak azon szertelenségének, hogy a midőn hangzatos szavakba burkolt ámitó igérettekkel a tudatlan és hiszékeny népet elszédítik, ezen lelketlen eljárások leplezésére a jogok, a szabadság, a haza védőkép hivalkodnak. Hová vezessen a vagyontalanok és vagyonosok közti gonosz, lelketlen bujto-gatásokkal szított gyűlölség, osztályharcz és a társadalmi rend felbomlása.

A socialista vészlanok erőre kapva mindenegyre merészebben és nagyobb sikerrel izgatásokkal hálózzák be és vesztegetik meg az emberek elméit. Az anarchizmus és a komunnizmus pokoli dogmatikája mindinkább több hívőre és követőre talál.

Valóban megdöbbentő jelenségek és vesztelő előjelek mindezek!

De ma piros pünkösöd gyönyörű ünnepe mégse bő legyen fölöttünk az úr, hanem az öröm.

Az öröm, a miatt, hogy a lángnyelvek valaha itt lobogtak; — s az öröm a miatt, hogy hozzánk is küldetett ma a **Szentlélek** — a **Vigasztaló**. —

Cselkó József.

A muraközi tanítókor jubiláris közgyűlése.

Huszonkilencszer gyűlték össze f. hó 10-én Bottornyan Muraköz tanítói, hogy közös erővel magasabba emeljék együletüket, azon épületet, a melynek alapját a dicső Zrínyiek földjének ügybuzog és lelkes tanítói 1872-ben lerakták. Hogy ez az egyesület szilárd alapon áll, hogy a mű dicséri az alkotókat, tanúsítja gazdag multja s azon meggyőződés, hogy keményen megállta az idők viharát s egy szebb és jobb jövő felé terelte ugy édes hazánk e szép vidékének iskolágyét, mint pedig a tanítók sorsát.

Igen, egy szebb és jobb jövő felé terelte a muraközi nép művelődését, iskolágyét, mert az a cselekvő hatalom, mely az ő kezük között van, az a munka, melyet ők végeznek, irányt ad a nép művelődésének, annak a művelődésnek, mely ezen a szent helyen, melyet az őskők vére oly sokszor áztatott, nem lehet más csak magyar.

Kell, hogy azok az eszmék, a melyeknek harczoisaivá szegődtek a muraközi tanítók, e nép köztudatába menjenek át, azok az eszmék e nép közvéleményében verjenek gyökeret.

A történet kérlelhetetlen logikája tanítja azt, hogy népek, nemzetek boldogságának,

haladásának nagy munkájában «a kor tanító birnak főszerepével.»

Nagy és örök igazság ez, s kell, hogy minden muraközi tanító megértse e szót, mert hivatása nemcsak e derék és munkás nép értelmének vallás-erkölcsi nevelés alapján álló helyes irányu oktatása, hanem egyúttal ama magas és ideális céljának megvalósítása is, melyet a költő oly szépen fejezett ki: »meghódítani másodsor a hazát!«

Ez a nemzet, mely kelet és nyugat közé ékelve csaknem egy ezredéven át volt védő-bástyája a nyugati civilizációnak, még mindig nem egységes nemzet. Az a föld, melyet Árpád szerzett nekünk, hol Zala felüti, török, tatár, német pusztított s az átkos pártviszály annyi nemesnek vérével áztalá ez imádott édes haza rögeit: sem nyelven, sem értelemben még nem egy, még nem magyar.

Nagy területek vannak e haza határai között, melyek a munkás kéz áldásos tevékenységének eredményeit várják, hogy az a forrón óhajtott »nemzeti egység« megvalósuljon.

S ezeket a még nem magyar és még velünk nem »egységes« területeket nem karddal, nem gyilkos eszközökkel, hanem az igazi magyar nemzeti kultúra munkájával kell meghódítani, el nem tévesztvén szem elől soha sem azt a főcél, hogy a magyar faj kulturai elsősege mindenkor biztosított legyen.

Ebben a nemzeti kulturális harcban a legnagyobb munka a tanítókra vár, ő nekik kell magukat felvértezniök a képesség és szakértelem, a kitartó munka-szeretettel áthatlan vértjevel.

Éppen azért, mert ezt érezzük és tudjuk: vált örömnempe a muraközi tanítók jubiláris közgyűlése.

A kitartás és egyetértés, a kötelesség-érzet és előre haladás, a hazafiság, a magyar állameszme megszilárdítása és magyar nyelv terjesztése voltak mindig azon irányelvek, melyek az egyetlet eddig vezették, azok vezettek azon eredményekhez, melyekre ma hivatkozhatunk s melyeket ma jubilálhatunk.

Lelkünk egész melegevel, igaz, bensőségteljes szeretettel üdvözöljük Muraköz derék tanítóit jubiláris közgyűlésük alkalmából; engedje a Mindenható, hogy mint a multban, úgy a jövőben is hangyszerű munkássággal haladjanak tovább a kitűzött uton. Feladatuk nagy és nemes; munkálkodjanak azért kitartással, a jövő haladás édes reményével, hogy elmondhassák:

»Szent hazánk.

Megfizettük mind, mivel csak tartozánk!»

A Muraközi Tanítóképző f. 10-hő-én tartotta meg évi rendes, ezuttal jubiláris közgyűlését Mencey Károly elnöklété alatt Bottornya község vendég-szerető falai között. A közgyűlésen dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő, Peczek György h. alperes, tanácsos, tanfelügyelő, Peczek György h. alperes, tanácsos, tanfelügyelő, Murk István segédlelkész, Vráná Frigyes földbírtokos és a járáskör tanítótsága majdnem teljes számban vett részt.

A közgyűlés a szokások »Veni Sancte« előzte meg, melyet Peczek György h. alperes, végzett s a melyen nem csak a megjelent tagok, hanem a köz-ség hívei is nagy számban vettek részt. —

A mindvégig érdekes és magas, szakszerű színvonalon mozgó gyűlést Mencey Károly elnök átgondolt szép beszéddel nyitotta meg. Megnyitója, mely visszaillesztést vett a kör három évtizedes múltjára, a kör alapítóinak tevékenységére s a tagok munkálkodására, lapunkban egész terjedelmében közölve lesz. Meleg szavakkal üdvözli a vármegye kir. tanfelügyelőjét, az egyházker. tanfelügyelőt, a megjelent vendégeket s kartársakat s a jubiláris közgyűlést megnyitja.

A jelenvoltak lelkes éljenzéssel honorálták az elnök megnyitóját.

Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő a következő szép és hatásos beszédet intézte a közgyűlés tagjaihoz:

Tisztelt Közgyűlés!

Engedjék meg, hogy elnök ur gyöngéd figyelmét megköszönve, kivégezem részemet a muraközi tanítói járáskör harmincz éves fenállásának örömnempeből.

Ha csak számokban rejtenék az erő, megkeresithetné lelkemet a hiúság, hogy tízennyolcz évi együttműködésünk címzém kiszakítsak én is egy szerény virágot abból a koszorúból, mely sikerben s társadalmi elismerésben az Önök harmincz-éves múltját oly méltóan ékesíti

Ánde, tisztelt közgyűlés, ugyanazon eszménynek apostolai nem vágyakozhatnak egymás habójaira!

Ha van, — és pedig van, — e harminczéves multnak dicsősége, úgy ragyogtassuk azt osztatlanul, drága hazánk, imádot jó anyánk fényes arculatára.

Ha van, — mert igen is van, — a harminczéves multnak nemes tanulsága, úgy ne kérkedjünk e percében a munka és küzdelem izadtság-csappjeivel, hanem szeretettel, tapintattal, a hazafüi hűvel nem lángyalval törjünk előre Muraköz népoktatásügyének felvirágztatásában.

Mint Zalavármegye kir. tanfelügyelője örömtelt lélekkel látom itt a határszélen a magyar művelődés és érzelék harminczéves hű szolgálatával megszentelt zászlajuk büszke lengését! Suhogását meghallja, jelszavát megérti a magyar kultúra minden hő munkása.

Megérti itt Zrinyi Miklós földjén, megérti az egész hazában.

Alljunk hát alá e napon azzal a szent fogadással, hogy addig tegyen Isten bennünk boldogokká, amíg testi és lelki erőnk összességével, s pályánk hű szeretetével szolgáljuk a magyar hazát!

A gyűlésből kifolyólag dr. Wlassics Gyula kultuszminiszterhez a következő üdvözlő távirat küldetett.

»A muraközi tanítói járáskör, mely jelleg és felekezeti különbsége nélkül, harmincz év óta áll a magyar művelődés és érzelék szolgálatában, három évtizedes fenállásának mai jubiláris ülése alkalmából, a jelenlévő hatóságok, tanítók és tanügybarátok nevében, mely hódolattal s legbensőbb ragaszkodással üdvözli Excellenciát bottornyai közgyűléséből.«

Az évi jelentés, mely a választmány működéséről számol be, a közgyűlés által tudomásul vétetett.

Ezután az elnöki széklet Tóth Sándor alelnök foglalja el.

A tanítóképzőprofesszorok képzése. Ily czímen Mencey Károly, a kör elnöke rendkívüli szorgalommal és gondos tanulmányozással kidolgozott paedagogiai értekezést olvasott fel. Az értekezésben rövid visszaillesztést vet a Mária Terézia korabeli népoktatás feladataira s ezzel kapcsolatosan az ország későbbi tanügyi viszonyaira. Majd vázolja a tanítóképzőprofesszorok képzését a multban s a jelenben, s ama nagy feladatot, mely az igazi tanítóképzőtanárra, a tanítók mesterére hárul magasztos állásában. Végül kívánja, hogy a II. egyetemes tanügyi kongresszus e munkálatát, a tanítóképző-intézet tanárok képzését mielőbb a kormány rendezze.

A felolvasás, mely mindvégig figyelemmel kísértetett, polemia adott okot, a melyhez többen hozzászóltak. Végül a közgyűlés felolvasásának munkájáért jegyzőkönyvi köszönetet mond, s annak a vármegyei közgyűlésen való előterjesztését határozza el.

Az állami iskolák új gondnoksági utasítása. Felolvasa Brauner Lajos csáktornyai tag. A felolvasó munkájában nemcsak ismerteti, de egyúttal kritikailag is méltatja a miniszter által a mult évben kiadott új gond. utasítást. Az utasítás több előnye mellett sok oly dolgokat tartalmaz, mely a tanítók önértetét, s magát az iskolaügyet mélyen sérti. E végből indítványozza, hogy a kör keresse meg a »Zalamegyei Ált. Tanítótestület« központi elnökségét arra nézve, hogy írjon fel a közközt, kormányhoz az új gondnoksági utasításnak megfelelő átdolgozása végett, s annak keresztülvételével bizassék meg a »Magyarországi Tanítók Orsz. Bizottsága« és az »Ált. Tanítók Orsz. Egyesülete.«

A közgyűlés a felolvasást hasonlóképpen a a megyei közgyűlésen való előterjesztésre határozza el, s egyúttal felolvasónak jegyzőkönyvi köszönetet mond. —

Kecsethy Gyula perlaki, valamint Wirth László bottornyai tagtársaknak tetele, — tekintettel az előrehaladott időre, — nem lettek felolvasva. A közgyűlés e munkálatokat a jövő évi közgyűlésre halasztotta el.

A számvizsgáló-bizottság jelentését a h. jegyző olvasta fel. A jelentés szerint a f. tanúben a bevétel volt: 50637 kor., a kiadás: 18729 kor. Pénztári maradvány 31908 kor. — A közgyűlés a bizottság jelentését tudomásul vette, s a felmentvényt megadta.

Ezután Brauner Lajos ügyvezető alelnök ki-mérintő jelentést tett az Eötvös-alap tagjairól s az általuk befizetett összegéről. A jelentés tudomásul vétetett.

A jövő közgyűlés helyétül, — tekintettel a tartandó gyakorlati tanításokra, — Csáktornya jelöltetett ki.

Elnök felhívja a tagokat, hogy ha esetleg Muraköz területén valahol zugoska léteznék, sziveskedjenek a tagok azt neki bejelenteni, hogy a kellő lépéseket azok beszüntetésére megtehesse.

Végül elnök mezenem ajánlja megvételre Novák Mikály (Réztolli) zalaegerszegi kartárs humoros zárást.

Az indítványok során Hrusóczy Elek drávaszínhelyi áll. tanító előadja, hogy már hosszabb idő óta Muraköz népet Horvátországból egy lappal, a »Dom« újsággal árasztják el, mely csak e jó népek a magyar hazához való ragaszkodását teszi gúny tárgyává, s csipkedéseivel mindenáron megbolygatni törekszik a jó viszonyt. (Erre az ügyre még visszatérünk egy más alkalommal. — Szerk.) — Herbold Alajos mura-vidi tanító az elnököt interpellálja meg bizonyos, az elnök által írt hivatalos megkeresés miatt. A kölcsönös kimagyarázás után, elnök az ülést bezárta.

A tanulságokban gazdag bottornyai közgyűlést, társasébed követte Neufeld Lajos vendéglőjében, melyen a lelkes és hazafias felkösztöttekben nem volt hiány. Felkösztöttek mondtak: Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő dr. Wlassics Gyula miniszterre, Grau Géza gyak. isk. tanító — a kir. tanfelügyelőre, Major Károly hodosáni áll. ig. tanító — Margitai József fély. igazgatóra, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő — a kör elnökre, Mencey Károlyra, Danitz Sándor Stridói áll. ig. tanító Peczek György egy. ker. tanfelügyelőre, Zrinyi Károly képi. tanár — a kör tisztviselőire, Szabó János perlaki áll. tanító — a hölgyekre, Koósz Antal bottornyai tanító a fogadóbizottság nevében a vendégekre. sat.

A társasébed után a fiatalág zeneszó mellett még sokáig együtt tartott s a legkellemebb emlékekkel távozott Bottornya község derék lakosságának köréből. — Elismeréssel kell adoznunk Neufeld Lajos vendéglősnak, a ki jó étellel, itallal s igen mérsékelt árrakkal hozzájárult a nap sikeréhez. —

K Ü L Ö N F E L E K .

— **Boldog pünkösdi ünnepekét kívánunk lapunk minden t. olvasójának, előfizetőjének és munkatársának!**

— **Személyi hir.** Gróf Festetics Jenő ő Mellsósága az elmúlt héten hosszabb távollét után Csáktornyára érkezett, s innen kihajlatott zalaújvári kastélyába.

— **Athelyezés.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter Abonyi Károly helybeli tanítóképző-intézeti gazd. szaktanárt hasonló minőségben Felgyházára helyezte át, helyébe pedig Barna Balázs magyaróvári gazdasági akadémia s. tanár nevezetett ki.

— **Diszes esküvő** volt folyó hó 11-én a Jézus Szent Szive templomában Budapesten. — Dr. Gyarmati Viktor ügyvéd vezette oltárhoz Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedő leányát Lenkét. Az esküvőn jelen voltak a nagyszámú és előkelő rokonságon kívül Budapesten időző gazdák és kerteszkek színe- java, nemcsak számos magyar, hanem több külföldi elsőrangú kereskedő. Ott voltak azonkívül magyar és osztrák gazdasági egyesületek képviselői, valamint számos ügyvéd és bíró. Halomszámra érkeztek üdvözlések a világ minden részéből. A fiatal házaspár az esküvő után nászutra utazott Olaszországba.

— **Eszküdték kisorsolása.** A nagykanizsai kir. törvényszéknél f. hó 9-én ejtett meg az esküdték kisorsolása a folyó évi június hó 2-án kezdődő ülészkra. Muraköz-ből kisorsoltattak: Hajdinyák János földbirtokos Perlak, dr. Hajós Ferenc és Zakál Henrik ügyvédek Csáktornya, Báró Knezevics Viktor földbirtokos és Krauthacker nyug. körjegyző Stridó, Csárics János földbirtokos Végfalváról mint rendes esküdték.

— **Megmart gyermek.** Mosmondon Antal 11 éves gyermekét, Szászkon f. hó 9-én egy vesztelt eb megmart. A szerencsétlen fiú felszállított a budapesti Pasteur-intézetbe.

— **Adományozás.** Gróf Festetics Jenő úr ö Máltósága megérkezése alkalmából a helybeli városi szegények segélyezésére 200 kor. volt kegyes adományozni. A kiosztást Kayser Lajos grófi titkár úr eszközölte a városházán.

— **Allamsegély.** A vallás és közokt. miniszter úr a helybeli alsófokú ipariskola f. tanévi szükségleteinek fedezésére 1400 kor. államsegélyt utalványozott ki Csáktornya nagyközség előljáróságához.

— **Felhívás.** A Zalavármegyei gazdasági egyesület néhai gróf Festetics György szobrának Keszthelyen június hó 8-án tartandó leleplezési ünnepélyen testületileg fog részt venni, miért is tudomására juttatja az egyesület igen tisztelt tagjainak, hogy akik az egyesület küldöttjében részt venni óhajtanak, június hó 8-án d. e. 10 órakor a keszthelyi vasuti állomáson csatlakozhatnak a küldöttökhöz. — Megjelenés: fekete kabátban. — Elszállásolás iránt a keszthelyi helyi rendező bizottsághoz vagy az egyesület titkári hivatalához lehet fordulni.

— **Acetylin világitás.** A mind jobban elterjedő acetylin, a nagyvárosok ezen kedvelt világitó anyaga nálunk is tért foglalt. A Mauthner Adolf és társa budapesti világitási készülékek gyára vezette be egyelőre még csak az »Otthon« hávéház helyiségeibe. A lángok nappali világosságot árasztó, szemnek ártalmatlan, szintelen fénye és különösen a többi világitási anyagoknál sokkal olcsóbb volta, hiszük hogy számosakat ennek használatára fog bírni. Mint értesültünk már is többen léptek bevezetése céljából a gyárral érintkezésbe.

— **A gazdasági előadásokról** a következő kérésre méltó példát mutatjuk be a nép illetékes vezetőinek: »Galambok és velle határos községek főjövendelmét forrását a szőlő termés képezi, azonban 1890 évtől kezdve a phylloxera rovar oly erős mértékben pusztított, hogy közel 2000 hold szőlő terület legnagyobb része kipusztult, a többi pedig a pusztulás veszélyében van kitéve. Az ottani jegyző Strazsinszky György sokal foglalkozott a védekezéssel, de sajnos igen kevés eredménnyel, mert a kiszagadk sajátságos közönyén és a régi kezeltéshez való ragaszkodásán minden jó akarat és igyekezet megtörtött, így ma már oda jutottunk, hogy nem a védekezésre, hanem a felújításra kell a kiszagadk bízdatni, de ez is nehezen ment, mert a megjelent szaktanár előadásán — ahg jelent meg egy-két érdeklődő. Sokat gondolkozott a jegyző, hogy mi módon lehetne a népet a fokozatos felújításra bírni, míg végre sikerült olyan formán, hogy többé a szakelőadásokat dobszóval nem hirdette, — mert mint bebizonyult a dobolástól a mi népünk irtózik, mivel dobbal legtöbbször csak az adó és egyéb köztartozások lefizetésére van figyelmeztelve, — választott tehát fiatalabb, értelmesebb kis gazdákból egy 6 tag-

ból álló bizottságot, s a bizottságnak az a feladata, hogy a kitűzött előadásokra a kis gazdákat — házról házra menve — meghívja. Ezen intézkedéssel a jegyző a mi népünknek bámulszó eredményt ért el; a bizottsági tagok a községet három részre felosztották s párosan házról házra menve a legszegényebb ember hájokát sem kerülve ki — illő tisztelettel meghívta minden kisgazdát az ekkor és ekkor tartandó szakelőadásokra mely meghívta a legfogultabb legkorlátoltabb gondolkodású emberek is megtiszteltetésnek vettek és megköszönve a meghívást kijelentették, hogy meg fognak jelenni. Ezen eljárásnál a kisgazdák megjelenése biztosítva volt, s az érdeklődés oly nagy, hogy február és márczus hónapokban rendezett sorozatos előadások első napján, mint megnyitó ünnepélyen megjelent 734 kisgazda. Az első előadást Abonyi Károly kiváló szakismerttel bíró mezőgazdasági szaktanár tartotta, aki a népet gyönyörű előadásával egészen elragadta, utána Ulcsny Károly szőlőszeti és borászati felügyelő tartott előadást — ismertelve a bajokat, a hibákat, melyeket népünk elkövet és általános helyeslés között beigazolta, hogy a baj kulforrása az eddigi közöny és maradiság, ismertette az eddig elért eredményeket; kérte a kisgazdákat, hogy a tartandó elméleti és gyakorlati előadásokon pontosan megjelenjenek, tanuljanak, úgy a szőlők felújítása, kezelése és fenntartása nehézséggel járn nem fogs rövid idő múlva a régi jólét visszatérhet. Az előadások felváltva tartottak egyik nap a mezőgazdaságból, másik nap a szőlőszet, borászat és gyümölcsészetből. A fokozatos előadások utolsó napján tartott vizsgán 97 hallgató részesült elismerésben és 154 hallgató, mint elsőrendű ojtó kapott emlék lapot. A kisgazdák mely hálaival vannak eltelve Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter iránt, de hálaival emlékeznek Abonyi Károly mezőgazdasági szaktanárra és Ulcsny Károly csáktornyai szőlőszeti és borászati felügyelőre is, kik igazán hivatásuk magaslatán állnak és egész odaadással, fáradhatlan szorgalommal és lelkesedéssel egy elméletileg mint gyakorlatilag oktatják, büzdítják a kisgazdákat! — Most már e vidéken a haladás és termelés iránt az érdeklődés fel van kelte, reméljük, hogy az előadások évről évre ismétlődni fognak!

— **Török A. és Társa** a legnagyobb fővárosi osztályorsjeggy főelőadó. Ki ne ismerné ez országos kedvelt, szerencsés bankházat? Keves czégnék sikerült a játszó kövönység kegyét oly nagy mértékben megnyerni, mint Török A. és Társának. A bankház által gyakorlatba vett elv, hogy vevőivel a legmosszel-bünet előzékenységet tanúsítja és azokat jól szolgálja ki, hálsának mutatkozott. Vevőköre folyton nagyobbodott és az állandó forgalom növekedése folytán a Váci-körút 4. alatti földszinti és másodemeleti földszet szűnek bizonyult; ugyanígy, hogy a földszet a hálathatlannal nagyobb Terecz-körút 46/b. helyiségbe helyezte át. Ezenkívül a főváros négy nagy kerületében főközlételei is vannak és pedig: V. Váci-körút 4., IV., Múzeum-körút 11., VII., Erzsébet-körút 54. és Kerepesi-út 32. sz. Török bankház ama törekvésért, hogy vevői kívánságait kielégítse, vevői elismeréssel adoznak, amit számos beérkező hála-nyilatkozat bizonyít. Ezenkívül hivatott helyről is hízegő elismerésben részesült e czég amennyiben a m. kir. szabadalmazott osztályorsjeggyé igazgatósága, mely sorsjáték ügyek megítésében a legmervadóbb, a Török czég örömeire igazolta, hogy a legelőzékenyebb módon bonyolítja le a vevőközönység ügyeit. Mindezek után azoknak, kik az osztályorsjeggyekben keresik szerencsájukat, a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa bankházát ajánlhatjuk. E czég a május 22-én, csü törökön kezdődő I. osztályú húzáshoz sorsjegyet eredeti árban árusít és pedig 1/5 sorsjeggy 12 korona, 1/4 sorsjeggy 6 korona, 1/3 sorsjeggy 3 korona, 1/2 sorsjeggy 1 korona 50 fillér. Török A. és Társa

bankház mai hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Lopások.** Horváth Ferencz pusztafai lakos azon panaszt tette a helybeli csendőrségénél, hogy hárára f. hó 7-én déljntán Moharics Pál drávavásárhelyi lakos vendéglőjéből zártalan helyről 1 drb. 3'20 kor értékű esernyő ismeretlen tettes ellopott. A járőr megállapította, hogy a lopást Kanizski István varazsdi lakos követte el, ki később a lopott tárgyakat Hrasztovics Katalin dráva vásárhelyi lakos beismerte, az esernyő és az 1 kor. lefoglaltatott, a tettes pedig a helybeli kir. járásbírósnak adott át. — Bottornya községben f. hó 7-én virradóra Vranács Miklós ottani lakos kárára zárt pajtája ajtaját álkus segélyével felnyitották és az abban elhelyezett szénából 1 kor. értékű, továbbá az udvaron álló zártalan tengeri szarítóból f. évi január havában most már meg nem határozható napon 3 métermássa fejeskukoricát 30 kor., összesen 31 korona értékben ellopott. A muraszerdahelyi csendőrség a nyomozást megejtéven, megállapította, hogy a lopást Zadravecz György bottornyai lakos követte el, ki tettét beismerte azzal, hogy a szénát a lopás éjjelen lovaival megette, a kukoricázt pedig saját céljaira használta fel. A tettes a nagykanizsai kir. törvényszéknél feljelentett.

— **Vasuti nyári menetrend. Csáktornyáról indul:** Nagy-Kanizsa felé reggel 4 óra 39 p. gyorsvonat, délben 11 óra 2 p. személyvonat, déljntán 4 óra 2 p. gyorsv., éjjel 10 óra 15 p. szemv. reggel 5 óra 51 p. vegyesvonat. — Prágerhof felé: reggel 6 óra 10 p. személyvonat, déljntán 1 óra 1 p. gyorsvonat, déljntán 4 óra személyvonat, éjjel 1 óra 9 p. gyorsvonat. — Zágráb felé: reggel 4 óra 44 p. személyvonat, déljntán 4 óra 20 p. vegyesvonat. Varazsdig: reggel 6 óra 15 p. vegyesvonat, este 10 óra 20 p. vegyesvonat, délben 11 óra 44 p. vegyesvonat. — Bobára: reggel 6 óra 4 p. személyvonat. — Zala-Egerszegre déljntán 4 óra 28 p. vegyesvonat. — **Csáktornyára érkezik:** Nagy-Kanizsa felől reggel 5 óra 50 p. személyvonat, déljntán 12 óra 58 p. gyorsvonat, déljntán 3 óra 40 p. személyvonat, este 8 óra 13 p. vegyesvonat, éjjel 1 óra 6 p. gyorsvonat. — Prágerhof felől reggel 4 óra 36 p. gyorsvonat, délben 10 óra 42 p. személyvonat, déljntán 3 óra 50 p. gyorsvonat, este 9 óra 55 p. személyvonat. — Varazsdról reggel 4 óra 18 p. vegyesvonat, reggel 5 óra 38 p. vegyesvonat, déljntán 3 óra 50 p. vegyesvonat. — Zágrábból déljntán 10 óra 47 p. vegyesvonat, este 9 óra 45 p. személyvonat. — Zala-Egerszegről déljntán 8 óra 40 p. vegyesvonat. — Bobáról este 9 óra 50 p. vegyesvonat.

— **Adomány.** Nagyméltóságú Darányi Ignác m. kir. földmívelésügyi miniszter úr áldados munkálkodásának szép jelét adta, midőn Stridó és vidéke szőlőbirtokosainak a már április hó folyamán adott 24000 drb. szőlőoltványhoz és 35000 sima vesszőhöz — bele nem számítva az egyesek részére kiutalt mennyiséget — ujabban ismét 6000 drb. ojtványt, 1000 drb. gyökeres vadat és 8000 sima vesszőt volt kegyes adományozni. A nép hála fohász a jegyes jutalma a jötelemnyerőnek. Az adománynyal pedig a nép szölkülturáján erősen lendített, amennyiben Danitz Sándor új tanító felügyelete alatt Stridón és vidékén a sima vessző legnagyobb részéből mohás ojtványt készített, s így összesen vagy 120 — 140000 ojtványnyal yarapított a nemes szölkötelepítés. Ugy ez, valamint az uri osztály részéről megkezdett szölkötelepítés, a tanítók odaadó buzgó működését, csak kedvet ad a népnek a rekonstruálásához s néhány év múlva boldogabb időt érhet.

Feladás szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és lapkiadó:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margital Jožefa** urednika u Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: u svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Sparkasse«, »Medjimurske Sparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Trojaki.

Kad je već božji odkupitelj bil zastupil na nebesa, poslat je od onud Duha Svetoga, koj je objačil apostole i dal njim čudorednu jakost duše, objačil njih je za harc proti krivožbožnom.

Mili moj čitatelj! Gledi samo vu veliki svēt ili gledi vu prošlosti povest, pa kaj čes videti? Vnogo i vnogo harcov proti reči, proti navuku Jezua Kristuša, ali i to budeš videl, da svi ovi harci su zabadav bili. Jezus je svigar nadvladal nađ nepriatelju.

Čita se da je Julian rimski cesar, koj je do dvadesetog ljeta sam kršćenik bil, ali onda kada je cesar postal je ostavil kršćansku veru i kršćenike je počel proganjati, ali svim čini su njegovi zabadav bili, poganstvo nije mogel nazad postaviti, jer je Jezus rek: »Ja budem s vami ostal do konca svēta.«

Ravno ovaj cesar, je onda vu jednim velikim boju na smrt oranjeni doli opal, i kad je iz srca išla krv, prijel nju je vu ruke prama nebu nju je hitil i stēm je završil svoj krvolečni život: »Obladal si Galilei!« Špotne su ove reči ali mili Jezus je ipak preobladal njega, koj je sebe za Boga držal a Jezusa pak za sina galileiskog cimermana.

Kuliko i kuliko najdemo denes takvih koji blazniju, špotariu se iz milog odkupi-

telja, proti veri ideju, ali zabadav njim je svako trsenje, jer cirkvu Jezua Kristuša nemreju nadvladati niti vrata pekleska.

Danas oblužavamo dan, koj je svetek naše duševne jakosti Trojake.

Idimo sada u cirkvu s molimo miloga Jezua, da nam naj pošlje duha Svetoga, koj bude nam dal jakost proti svim skušavanjem, proti svim grēhom, na koje nas ov svēt lagiblje.

Molimo da ne opadnemo vu skušavanje!

L. R. J.

Kaj je novoga?

— *Srečne trojačke svetke želimo svim našim poštovanim čitateljem, predplatnikom i suradnikom!*

Konec jednoga varaša.

Glavni varaš Martinique siska, St. Pierre je bil, ali vezda bi mogli reći da već nije. Poleg njega nē dalko je tak zvani Peete vulkan, koj je prošlje dane počel ognja metati iz sebe. Čeli varaš je pod jednim hipom vu ognju stal. Iz varaša se je nigdo nē mogel osloboditi. Svi su pod gorečom lavom našli smrt, koju je brēg metal iz sebe. One ladje, koje su blizu bile su sve zgorele. Jeden oranjeni kapetan jednoga damsifita, koj je dalje bil, ali ga je lava iz jedne strani ipak dosegla, je povedal, da strašno je bilo

gledati ladje, kak goriju i srdce mu se stisnulo na krič i javkanje onih, koji su na gorečih ladjah bili vu sigurnoj smrti. Celog svēta je uzdirnala ta nesreća, koja je francusku postigla i iz celog svēta pomoć pošiljaju francuzom. Vilmoš nemški cesar je 10 jezer korunah dal na pomoć.

Nesreća nazarenušov.

Kak nam iz tak zvanoga mesta Tenke pišeju strahovito velika nesreća se pripetila. Vu Körös potoku se šest ljudih potopilo. K-božjoj službi tak zvani nazarenuške vere četirinaest ljudih je nakinilu idti, buduē pako na potoku niti broda niti pako poštene ladje bilo nije, stupiju nutri vu jeden malo vreden čun na kojem su bili hoteli prek Körösa za sada dosta napetega prejtī, kad su do polovice došli, vu temnoj noći se čun od pre koredne žmčevci prevagne i svih četirinaest ljudih vu vodu opadne, medju kojimi osem peršon s-velikom močjom i čudnom božjom pomočjom do brega dojde nego ostalih šest ljudih na dnu potoka najduje svoju smrt.

Ova neizgovorno velika nesreća pripetila se vu Fekete Tót hataru, koje selo Körös potoka obode strane se razprestira, na levoy strani brega imaju nazarenuši svoju cirkvu, vu rečenom selu su se tak pomnožili ove nove vere nasledniki, da do 130 familiah računa, ovi su navadni bili črez tjeden trikrat i to na večer, kad su svoje delo bili zgotovili, vu svoju cirkvi na pobožnost hoditi. Iстина

Z A B A V A

Dietinja ljubav.

Kad su godine 1870 prusi obsiedali mnogi francezki varaš, pak ga dugo nisu mogli zauzeti, ako je najme u varašu bila jaka i gjejjerna posada francezkih soldatah, koji su iz svih silah obsiedani varaš branili a k tomu su je domači gradjani, vierni sinovi svoje domovine, krepko podupirali. Nije čudo, ako su se nad takovim uspješnim odporom onda jurišajući prusi srdili, pak su onda u takovom tvrdokornom slučaju dopustili ništo, kaj se za ovo stolietje baš nepristoji, najme ono roblenje kroz nekoliko satih — iz srednegog vieka, — kad su najme poslie dugotrajnih navalah ipak težkom mukom branitelje svladali i u varaš prodrli, onda im je kakti tobož iz osvete radi dugotrajne borbe sa priateljom a za nagradu radi konačne pobiede, bilo dozvoljeno, da po varašu, po jedan, dva, tri sata — kolika je već krivnja bila — slobodne robe i uzimlju sve što nije stalno pričvršeno.

U takov jedan dobro branjeni varaš su prusi težkom mukom prodrli te im je bilo dozvoljeno kroz pune dvie ure po va-

rašu po volji robiti, kaj su oni razlutjeni te iz osvete rado činili, jer mnogi njihov kamedar je pri tom navalivanju na varaš zaglavil. Već su kuće bogatijih gradjanah bile pruskimi soldati prepunjene, koji su si uzimali, kaj im se je dopalo i kaj su hoteli, ali i na siromašnije je ista sudbina došla, jer kad su bogatije iz praznili, išlo se je probat, mozbil se i pri sirmakah gde kaj našlo, kaj bi bilo vriedno sobom odnesti. — I tak je onda došlo, da je mladi pruski soldat Friederik nahrupil u nieku nizku kuću, od koje je već izvjanština kazala, da od tud nebude puno za odnesti.

Kad je vrata od sobe nogom srdito durnul te su se ova sa tropotom odprla, videl je u sobi samu голу nevolju i skrajnje siromaštvo. U sried sobe stari klimavi stol, takov a postelja u kutu, nekoliko takovih stolčevok bez nastonjala i kuhinjsko posudi je. I to je bilo sve bogatstvo ove sobe.

U sredini ove nevolje sedela je na stolčeku žena bledog i propadjenog lica, malo diete u canjkijh zamotanog u naručaju držeća a dvoje malo veće polag nje i od straha joj se za kiklu držeće, kak da pri njoj išču zaštitu pred vanjskom hadabukom, koju si svaki u takovom ratnom slučaju more predstaviti.

Kad je anda taj pruski soldat onak brutalno u kuću nahrupil, a kad je videl, da tu nema nikaj za robiti, još tmičnije se pričel zgladavati, skoči mali dečec od matere k njemu te mu u svojoj nedužnosti pruži knjigu u rukah držeću riečmi: »Evo ti soldat, to ti prikazem, ako nam nikaj neučiniš, to ti je najmilija knjiga moje mamicke, iz koje nam ona zna liepe pripovesti o Bogu po večerih čitati.«

Ove rieči u sred najveće nevolje po jednom do šest godišnjem dečecu izrečene potresle su tvrdoga soldata Friederika. I on je daleko doma u pruskoj imal dragu mamicu, i on je nju iz svega dietinskog srca sinovski ljubil. Ona je za njegovog dietinstva znala plemenita čuvstva u njem uzbudjivati, i ona je njemu kad i kad iz koje knjige znala liepe pripoviesti o Bogu čitati. U tom ga je onhip surovost ratnog života ostavila te mu je srdce obuzelo nieka bolna čut, koja mu je gledaćemu diete, kako mu hoće knjigu prikazati, suze na oči namamila.

Već su se iz vana čuli koraki novih soldatov, koji su se sim hoteli navrnuti, da odnesu, ako je kaj za odnesti, ali im Friederik dovikne: »Kameradi, ovde neima ništa!« — I oni su odštopontali dalje.

Ali Friederik je ostal, bilo mu je ovde

da imaju dva svoje brodare koji su ljudi navadno simo tamo voziti, nego samo po danu, zaradi toga hoteli su bez brodarov prek prejši, ali im sreća poslužila nije.

Na smrt odsudjeni cigani.

Vu Hódmezővásárhelyu ove dane stanovito tak rekuć smeha vredno pripečenje se dogodilo bilo. Ovomu pripečenju zroka su bili dali dva mali ciganjčeki, kojimje naravski posel bil kradja i zaradi toga su vre više-krat pred Szatmári varaškoga kapitana na sud postavljeni bili. Jeden ciganjček je komaj deset a drugi pako jedenajst ljetbil star, radi-toga poljeg zakona glede njihove mladosti nit nisu bili prikladni za kaštigu, bolje rekuć, samo su nato gledali da nje na poštenje i na čudoredno vladanji privčiju, na koj su Kolompar i Čerta familie črnoga plemena izleženjaki nisu do toga vno go dali, vu ovim tjednu su opet poradi krade na sud bili dognani pred varaškoga kapitana, kojemu je čudnovito dugovanje na pamet bilo došlo. da njim velikoga straha bude zavdal. Oštri pogled metne na ovu dvojicu ciganjku detcu. Ispoznate to, kaj ne, da opet krali jeste sad najvećše kaštigu zaslužili si jeste ?

Jesmo krali, pokornomolimo odgovorili su velikim strahom ovi černočkozi. Jeli znate, kakova kaštiga na vas sad čeka ?

Nek senam smiluju Gospodin Kapitan. Kusujemo njim ruke i noge.

Kapitan pako niti čuti ni hotel. Iz dostajanstvenim obrazom sta, ne gori iz svojega stolca, pak njim takovoga suda izreče. »Ja sada poljeg zakona pravice na smrt odsudim vas. Svaki mora popiti jednu kupicu otrova.«

Ova dvojica ciganjka deca, samo da od straha na zemlju se nespuruše, tak moliju za odprost, skrušeno obećanje vćiniju za, da od seh dob nikad više krali nebudu, kapitan poslje redara, po tak zvanu Hunyadi budinsku vodu. Kad je već voda donešena bila, jednu kupicu na toči i oštro zapoved dade, da popiti moraju. Iz velikom nevoljom i strahom ovu žuhkoga teka imajuću vodu izpijuju pak čekaju smrt. Kapitan njim pako zapovedal, da nek idu dimo medju svoje poznane vumirat, pa jednoga redaka odluči koj je nje bil sprevodil

k njihovim roditeljem. Nego prije neg bise, na taj strašni zadnji put bili vzeli, jeden redar je baš kad ovih ciganov blizu stanuv- val, i koj bi si bil moral lopatu domom nesti, zapovedalje jednomu od straha već na pol mrtvomu ciganjskomu dečecu. Nesi ovu lopatu sobum takaj, da budemu imali s- čim groba skopati. Kaj su bili čineći drugo nek jeden na smrt odsudjeni prime lopatu i ide žnjom, nego komaj da su bili došli do turna, hiti vkraj lopatu, pak svojim paj- dašom skupa tak su bili odbežali nekam da mozbit još dan danas kroditeljim svojim povrnliti se nisu. Ako naputu njim ni na pamet došlo, da mesto otrova, su nekaj drugo bili pili.

Zbog žene.

Rudolf Ignácz trgovac pred poldrugom letu se bil oženil. Snažnu, mladu snesuću bil je dopelal vu svoju hižu i dobroga kipa imajuća snesuća marljivo je hodila i vu sta- cun takaj. Ovdje se bila nekak izpoznala s Petrics Antunom kolovraskim detičom i za njegovu volju ostavila je svojega poštenoga i dobroga tuvaruša. Rudolf Ignac je zato ipak podjednomo na zad zval svoju ženu, ali ona odtoga niti čuti ni hotela. Ostavljeni tuvaruš jučer poslje podne sam ide vu ko- šoru vulicu 10-og broja hižu, gde mu je ona stivala. Nego ovdje je Petrics pred njega stal, i pretiral ga bil iz hiže. Rudolf je za sva ta nikaj ni mara, nego samo je rekel, da se on želi svojom ženum spominati. Petrics nato vu kuhnji beži i opet preprečil Rudolf Ignacu svoje žene spomenka. »Nepustim te k-ženi,« serdito za vikne nanjega. »Na sramotu idem nutri,« vre na klučenice kvaku po ložil je bil svoju ruku. Vu ovim hipu Petrics od rohanice drevom koje je baš onda vu ruki držal, tak vudri Rudolfa po glavi, da se siromak odmahna zemlju zruši. Redari suga bili morali vu Rókus špital odpeljati, proti Petricsu pako oštru iztragu podignuti.

Dečinski senjem.

Maleni i za ostavljeni! Koga srdce na pomilovanje nebi genulo, kada prilično dosta velikim broju videti moremo skupa takovu

sirotinju i zaostavljenju detcu, od drugoga pojema nemaju, nego jedinosamo da na svetu, jesu za miloserdnost i pomoć zdi- havaju. Tako zvani Fehér Kereszt orsackoga društva vu »Tűzoltó-vulici ležećoj zidini bila su skupa danas donešena iz glav- noga grada okolice na tak zvani detinki se- jem, kojega obdržavati svako leto navadni jesu. Kaj pak ako se najde takvoga milosrd- noga srдца človek, koj bi za ostaljenev pomiloval i za svoje prijel. Podeli njemu mehku posteljku i segurni dom; skrbi se za njegovo budućnost, pazi na njega, ako pako ga beteg ali kakova druga nevolja do hiti, mesto roditeljev skrb nosi na sirotinju. Ova je najvećša potreboća za ostavljenju sirotinju, kada su vu takovoj da bi da hoditi znaju, ali za školu jošše prikladni nisu. Sto i deset takovih detcah donesti su bili vu dvor rečene zidine. Od društva odlučeni skrbvošću spadala su vu red mužki i meš- terskih ljudih žene, koje poljeg ostavljenih sirotinjah sedele. Stanovita dečinjo izložba je bila. Ovo žalostno dugovanje slobodno je bilo svakomu videti, da pače i spomenka su bili imali žnjimi, i kaj kakova pitanja nastavili su njim. Došli su tamo svakojakoga stališa i plemenito srdce imajući ljudi, gospoje i gospoda stranom zato, da vidiju ovu siromaš- ku za ostavljenju detcu, stranom pako zato, da izabereju iz medju njimi je noga, koj se njihovomu srdcu najbolje izvidel bude. De- čak, puca, belopotni crnkasti žuti, brbljavi tihi, svake vrsti od dve tieta do šest-sedem let starih dece bilo je skupa tamo. Vu liepu čistu opravicu bili su nje oblekli, da se tim bolje nekomu prije dopali budu. Od društva jeden činovnik po imenu Barabás Péter je bil vodil tak rekuć dečinje prodav- ec od jednoga dieteta do drugoga. Nazočen je bil takodjer Tabódy kraljevski kamaras. Szalárdy ravnateljsva Doktor, Rónay orsac- ki zastupnik. Tamo bivši ljudi spominali su se takodjer iz odhranjkinjami njihovimi kak takaj iz decem, medju spomenku ni samo jednoj mehkooga srдца imajući ženski glavi iz očih njenih milenosti suze su curele. Osobito, za razplakati je bil vrđen on po- jav, kad svaki za keveve činu sebi izebra-

onak nekak ugodno i već mu nije nikaj stalo do onih dragocienostih, koje bi još mogel bil robeć u žepu si natrpati.

Sada tekar je prepoznal veliku nevo- lju udovice, čiji muž je pri obsedanju va- raša još prie dva tječna opal, pak zato se je odmah požuril u varas, da donese nekaj za jesti, jer je u kući takova nevolja i tako- vo siromaštva vladalo, da niti kruha nije bilo. A kad je onda donesel nekaj mesa, sira i kruha, pak se je stimi zagladjenimi sirotami onda k stolu sel, činilo mu se je, da je pri sebi doma u pruskoj, med svojom rođenom bračom i polag svoje drage mamice. U obće bil je sada blaženi te je uzi- val veselje i zadovoljnost, o čem pred jed- nom urom još niti sanjal nije.

Od časa do časa su nahrupivali novi robeći soldati u tu kuću i svojom bukom rušili u njoj vladajući mir i blaženost, ali tih je Friederik svaki krat znal od ovud odvrnuti tim upućivanjem, da ovde, gde nema nikaj, oni badava nekaj išču, pak onda to je uputiti niti nije bilo težko, jer se je to na prvi pogled vidlo.

Konačno je opredeljeno vrijeme za plic- niti prošto, te je pričel bubanj i rog voj- nike pozivati na okup i tako je naš Friede- rik moral takaj ostaviti udovu sa diecom,

ali pri odlazku joj je još slisnul u šaku svoju mašu gotovštinu, jer — rekel je — sad u prvom hipu, a onda još nieko vrieme neće se ona moći nadati kakove podpore od svojih dobiti, jer još će duže vriemena ovud nepriateljska vojska prolaziti pošto strahoti rata još nije kraj i tim se je hotel hitro udaljiti bez da čuje hvalu nadarenih. Ali mu nije bilo moguće ponudu udove i onoga njezinoga maloga šestgodišnjega dečeca odbiti, kojom su ga silili, da za spomenek od njih vzeme onu bibliu s kipi, koju mu je mali odmah iz početka daval kakli naj- dragocieniju robu svoje matere; a k tomu je ona još dodala, da će mu, da mu mora knjiga sreću donesti, pošto ju je na vuzem, prije tri godine jedan pater, kojega sve dr- ži za svetca (lane je umrl) u cirkvi sv. Magdalene posvetil. Ovu anda je knjigu za spomenek od njih uzet le ju u prsni žep svoje uniforme pohranil, gde ju je od sada i uvijek sobom nosil.

I nut! Ove knjige se je izbilja blagos- lov božji držal, jer nekoje kratko vrieme zatim, došel je on oddiel vojske u bitku, u kojem je naš soldat Friederik stal, pak je od strane francezke toliko kartátčah dole- telo u prusku vojsku, da je samo sve leza- lo na zemlji, a med njimi je tu ležal i naš

Friederik, pogodjen komadom kartátše u prsa, ali ne mrtav, već samo u omiljavici, jer kad je k sebi došel, i nije nikakove boli u svojoj prsnoj rani čutil, pak se je raz- koplil i nut — tuje našel falat željeza, ko- jim je bil pogodjen, duboko i onoj bibliji, koju je od udove i dieteta na uspomenu dobil, a tielo muniti najmanje nije osljedjeno bilo. Hit se je u knjigi zaustavila, a da nije naškodela.

Mnogim nebude poznato to, da kugla iz puške, koja dasku probije, nije moguća tak debelu naslagu papira, kak je ona das- ka probiti. Kugla ili komad kartátše se je u knjigi zaustavil i kad je Friederik to pos- lie svoje omiljavice odkril, dignul je svoje oči prama nebu te si je zdehnul.

Višekrat je znal to med spomenkom pripovedati, te je poslie, kad je domov u prusku došel, pošto je bil iz kuće bogatih roditeljah, poslal dečecu, koj mu je žrtvoval najdragšu knjigu svoje matere, koja knjiga mu je i život oslobodila, liepi dar a raznoj robi i gotovom novcu.

Dobar nauk.

Bankir Carrik, najbogatiji penezar u Glasgowu bil je neizmerni skupec. Niekog dana dođu k njemu tri gospona, koji su

no dète za ručicu k sebi pelja. Već svako se otom premišljava, da Bog zna budu li njega ljubili. Drugi pako nisu se hoteli od družiti, brat od sestrice, sestrica od brata svojega; drugi pako opet svoju sadašnju od hrantkinju bojali su se ostaviti, misleći, da vseh dob neće njim biti tako dobro, kak njim je do sada bilo. Iz toga se vidi, da tak zaostavljene detce srcece takaj zna drhtati. Ar već vu maloj mladosti se bilo navčilo, kaj je terpljivnosti i žalost, pak se boji da još vekše trpljenje čeka na njega.

Čudnovito se vidilo, da z vekšinom samo male pucice su si zebrali za svoje. Od dečarcov samo nekogaja su prijeli bili.

Grof i polar.

Grof Zichy Geze vu Tetèlten imanju sad ne davna jednoga staroga poljara je kralj za njegovo duго trajno i verno službuvanje s jednim srebrenim križom je bil nadaril. Kad je ove dane vu imanju sve služeće družine nazočnosti gospodin grof iz lèpim govorum staromu poljaru na prsa bil obesil za službenoga srebrenoga križa po njegovim črnim i od velike starosti vre gubavim obrazom od velike radosti suze su bile curele doli. Govoriti je hotel, nego ni mogel. Napokon si jakost zavzeme na sobom, doli vzeme iz svojih prsah podatoga križa s ovimi riečmi: Nazad podeljim gospodinu Grofu.

»Ja tebi predajem milostivni moj otec, nosi ga s poštenjem, ti si njega bolje zaslužil neg ja.»

Grof koj se tečno bil nasmejäl na ovom pojavu, iz velikom teškocim samo je bil mogučen poljara nagovoriti, da ova čast njega sluši zato on mora nositi podeljenoga srebrenoga križa. Stari polar još do sada se nemre pomiriti s križom još dan danas tak govori da:

»Ipak bi lepši bil ov srebri križ na mojegä milostivnoga oca prsah!»

Nadherceg kakti oberkelner.

Barón Vallburg Ernó, nadherceg Ernó-a sin, vu prošim tjednu prijel je na se novu

sakupljali dobrovoljne prinose za gradnju novoga špitala. On je u to ime podpisäl 20 for. —, a kad se onda ta tri gospođa nisu mogla suzdržati, da nebi skupcu bogatašu u lice svoje začudjenje izrazili, nad tak malom svotom od tolikoga bogataša, gde oni od jednostavnih gradjanah za takovu plemenitu stvar više dobivaju, odgovori im on: »Žalibože, ja više nemogu dati!»

Ova tri sakupljače otidu od njega k bogatomu fabrikantu gospodinu Milquham, a kad ov na listim vidi bankira samo sa 20 for. podpisana, začudi se, a kad je od te gospode još i čul, da je Carrik rekël, da »nemozete» više dati, vzeme bez jedne rieči svoju checkknjigu, izpuni jednoga checka na 10.000 funti sterlinga (okolo sto dvadeset hiljada forinti) te ga pošalje k Carriku za utierati:

Za pet minutah dohrupi bankir k fabrikantu te ga zapita, kaj se je zgodilo, da na jedan krat toliki novac iz banke odpovieda?

»Pri meni nikaj!» — odgovori fabrikant — »ali ova gospoda su mi priepoviedala, da vi »nemozete» više od 2 quinec = 20 for. za špital dati. Holla — sam si mislil — tu stoji s bankom zlo, pak se moram žuriti, da svoje van dobim.»

Carrik vzeme opet listinu u ruke i podpise 100 quineah = 1000 for. a Milquham na to razdera već gotovi check.

Em. Kollay.

službu vu Nevjerk kavani kakti oberkelner. Soljmosy Elek Népszinháza glasoviti teatrista za veliku sreću si drži, da je prvi tak sretan mogel biti, da ga nadari s tringelom. Komaj da se bil oblekel vu frak i pred se prevezäl kožnatu mošnju. Soljmosy ga pozove, da hoće platiti. Po plaćanju 11 korun dade ovom oberkelnaru. Ovaj velike obitelji oberkelnar tak vu redu izvršava svoje poslje, kak koj guđer drugi rodjeni oberkelnar. Kad se od ovoga novog oberkelnara glas bil razišel po varašu svaki je želen njega bil videti, i sad Nevjork kavanu vnogo gospode jako gusto i marljivo pohadjaju.

Dvadeset jezer korun odnešeni.

Szegedinskomu kraljevskomu sudu dognali su jučer dve potepajuće ciganice hódmezövásárheljski redari. Ova dvě potepaste ciganice Kolompar Roza i Bánfi Maria hodile su okolo zvanjskih selah, gde su od pobožnih ljudih svojim lazljivim govorenjem više od dvadeset jezer korun poharačile. Svojim coprastim govorenjem tak su bile vkanile za dosta pobožne ljudi, da su rekle: Kada bude vu vásárheljskim hataru na sedmoj palmanove drevi na levoj strani zvrži mesečno sèncu videti, onda nek idu tamo, pak njim Blažena devica Maria bude pokazala gde je preko mere vnogo kiuča zakopan. Nègo kad ovoga kiuča iz zemlje skopali budu, medju vásárheljski siromake takaj razdeliti moraju. S takovim govorenjem vkanili su vnoge, nego osobito Egetó Samuleja najbolje, ar su od njega do dvadeset jezer korun bile odnesle. Siromaški človek je sad potem čisto na nikaj došel.

Engleski kralj vu pučkoj školi.

Poznat je od VII-og Eduard vezdašnjega engleskoga kralja, da on bez da bi komu prije na glas dal, jako rado pohadjä pučke škole. Sad ne davna pozdravil je svojim pohodom jednu seljsku pučku učionu. Stupi nuter vu školu i na hitroma malim dijakom: »No mlada moja bratja — jako priateljski — ja sam seguren o tom, da od naših najznamenitèših kraljov i kraljic budete mi znali povedati imena njihova.» Deca iz vekše strani sva su se gori podigla i jedno glasno zaviknula: »Alfred kralj i Viktorja kraljica!» Onda jedèn mali dečarec kojemu je navučitelj vu vuhu za šepetnu, gori se stane prsta svojega pokaže, pak veli da i on nekaj zna. — No dobro, mozbit ti i kakovo drugo ime znaš? — Ja znam: VII-mi Eduard kralj. Kralj se malo nasmije, pak je dalje bil izpitaval. Jeli bi mi znal imenuvati kakovo znamenito delo koje je VII-mi Eduard kralj načinil, koje bi bilo spodobno i glasovito njegovim predjim? Naravski dečec se malo pokvapi i zmešani postane. No, budi uvereni mali moj sinko, pak ga stin razveseli kralj — ja samravno tak kak ti: niti ja neznam.

Obilen blagoslov.

Vu Osoji selu Manica Veda zvana srbska gopä šest dvojkim decam dala je življenje. Manica Veda je srbskoga svećenika tuvarušica iz Osoje. Prilično mogučni ljudi jesu. Deca su jako mala, nego svi zdravi jesu. Svećenika ovo veliko iz nenadno veselje da ista je familiju razveselilo, nego sada si samo o tom premišljava, da ove male mladeži kršćenje mnogo posla bude njemu zavaldo. Što se pako matere tiče, je zdrava, i od vse pogibelji prosta.

Bog je pravičen.

Ne pašči se, nego niti nepozabi.

1852-og leta na protuletje se pripetilo aprilša meseca vu jednom deždjovnom i ni baš vugodnom danu na večer, da nekuliko nepremišljenih višeh školah dijakov dojde van iz peštinskog Belvaroša jako pohadjajuće vinske pivnice nasramotu zločestoga vremena, ipak su popevali i iznimarivali simo tamo hodajuće ljudi. Već su se tak rekač bili navolili, ove nedostojne zabave, da jednomu nepremišljenomu ne dojde na pamet kaj veli, da dobro bi bilo danas nam tak povoljnoga dana, s jednom izvrstnom šalom zaključiti. Ni njim ravno nazvestil kaj želi včiniti, neg odpela svoje pajdaše na breg Dunaja, pak odide k plebanu i tam pozvoni na farovskih vratah, na zvončeni glas se vu onim hipu postavi pri vratih jeden svećenik, kojemu je ovak bil rekël. Jako triško se žurite velečastni gospodin vu Mésaros vulici 25-te hiže broju vu dvoru na levo stran od vuličnih vratah gori na drugih štengah leži na smrtnoj postelji jeden siromaški betežnik, pak želi vas i svete šakramente. Kad je ovo bil izgovoril, odbeži i skrje se vu kmičnost. Njegovi pajdaši su sva ova čuli i videli dapače njihovo dušno zpoznanje je ni zadobro držalo, nego od pune glave nikomu ni došlo napamet da stupi k svećeniku, i njega od te vkanjivosti odvrne. To se razumeva, da s tim i sebi špota bi na činili. Mesto toga odidu dalje. Za malo vrème odpreju se farovske vrata, stupi van svećenik, ide vu cirkvu, k sebi zeme svetu hostiju i ide kam je napučen bil.

One hiže stanovniki kam je bil došel su se svi najbolšemu zdravju raduvali. Svećenik opita i drugih hižah stanovniuke, misleći, da mozbit ni bil dobro za razmel brojhižnoga, da pače jedna pobožna žena je svećenika je malo i okorili bila, da zakaj ne pazi bolje na reči, sad zbog vas bude ona siromaška duša bez spovedi i svetih šakramentov morala iz sveta preminuti. Svećenikä takodjer žalost obide, počne za siromaškoga vumirajućega moliti i s tim odide dimo. Kad je već blizu farofa bil na Torony vulice voglu dojde pred njega taj nepremišljivi mladi gospon vu očü mu gledä i počel se zasmihavati iz njega.

Velike pameti, i do sad marljiv vučenik od ovoga dana počne hujsi i nemarjivèši postajati, tak zvanu maturu ili velikoga izpita a položiti nikak nije bil mogučen. Telovna i duševna jakost ga bila počela ostavljati, i nazadnje veliki betežnik postane iz žnjega, da zakaj to si svaki misliti more. Dobri njegovi roditelji vu betegu su njega dvorili, i njemu na lehkotu bili, koj su i njegovi nekoji verneši pajdaši takogjer pripomagali. Nagovorili su njega nek se pomiri s dragim svojim Bogom Privolji. Po svećenika pošljeju. Komaj je čekäl. Kmica bila vu noći. Dešdj je tulikajše pada. Svećenik taki dojde k vumirajućemu, ni se mudil, nije zabludil, ravno vu onu hižu je dobro došel, nego ravno vu onom hipu prek praga bil stupil, kada je gospodin Bog siromaškoga betežnika pred svoje sveto predstolje pozval bil. Moral se je bil odseliti na vekvečnost bez loga, da k sebi vzeme onoga, za kojim je tak jako hlepil bil, i kojega je pred dvemi letmi vu kmici po dešdju i vetru, zabadava trudil i ošpatäl bil. — Oh da bi mu milostiven sudec postal dragi gospodin Bog.

Priredil: **M. F.**

Legjobbajk saját nemükben a

MAGGI

élelmiszerek.

Minden család számára legnagyobb értékkel bírnak.

Maggi izesítésre
minden leves-, bouillon-, mártás-
a főzeléknek stb.
meglepően jó ízt kölcsönöz.
Nehány csepp elegendő.
Uvegecskében 50 fillertől kezdve.

FRANCZIA LEVESEK

egy tábla ára 15 fillér
és elég 2 adag étkez. könnyen
emészthető,
egészséges, leveshez,
mely csupán víz hozzá-
vételével néhány
percz alatt előállítható.
19 különféle fajtaban.

CONSOMÉ-TOKOK

ára 20 fillér.
1 tok elég 2 adag leg-
finomabb erőleveshez,
mely csupán forró vízzel
leöntve, minden további
hozzátétel nélkül, azon-
nal előállítható.

Egy kisérlet meggyőzőbb mint bármely reklám.

Minden fűszer-, csemege-kereskedésben és drogueriában kapható.

Az állat-praeparatuk teljesen molymentesek.

Budapest, 1900.: Állami érem.

Állatok minden fajának kitémésére vállalkozik

Katona Mihály

nyilv. állatpraeparáló és tanszerkészítő intézet

BUDAPEST, József-körút 13.

Emlősök és madarak természetűen a leg-
újabb módszerrel (modellrozással) készíttetnek,
szebben, jobban, olcsóbban, mint bármely
hásonló intézetben.

Az állatok kitémése nagyság szerint kerül:

EMLŐSÖK: MADARAK:

Egérnagysága 080—1 frt.	Pintynagysága 080—1 frt.
Menyét 2 » Galamb 2 »	
Nyest 5 » Erdei bagoly 3 »	
Róka 9 » Nagy suhuly (Uhu) 6 »	
Vaddisznófej 15—20 » Sas (nagy) 12 »	
Szarvasfej 35—40 » Keselyű 12 »	
Siketfajdkakas dördöl helyzetben ágon faldiszul 10 »	
Nyír » » erdő részletet	
utánzó állványon 7 »	
Siketfajd fej és fark faragott tablettán 5 »	
Nyír » » » 4 »	

Az intézetben készülnek mindenféle vadászati
trophéák, kisebb, nagyobb biológiai csoportok, függő
vadak, emlős fejek; művészileg faragott tablettákon,
mint szabadiszek, madarak, mint faldiszek, emlős-
bőrök tepickeknek természetűen utánzótt fejkek-
kel. Őz, szarvas, agancsok mondírozása tablettákra,
levelett agancsok koponyautánzatokra helyezése
és minden egyéb praeparatori munkák művészi és
gondos kivitele jutányosan számítatik. 694 4 10

Az intézet kitémési célra frissen lőtt ritkább
állatokat minden időben vásárol: sas-fajokat, fald-
kakasokat, uhu és tuzokat, medvét és medve-bocsot,
hiuzt, vadmaeszkát, vidrát, farkast. E fajok élve is
szállíthatók, a legmagasabb árakkal lesznek fizetve

Kiadó lakás.

A zalaújvári utca 80-ik
számú házban egy, 4 szobából
és hozzátartozókból álló la-
kás (elkülönített udvarral) f. évi
augusztus 1-től kiadó.

Ugyanazon házban egy, 1
szobából és konyhából álló
lakás azonnal kiadandó.

Bővebbet

Rosenberg Lajosnál
Csáktornyán.

1.000.000

KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE az
50,000 nyeremények.
Legnagyobb nyeremény a legzárószámú osztály:
1.000,000 korona.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	800
81700 „ „	200
3900 „ „	170
4900 „ „	130
50 „ „	100
3900 „ „	80
3900 „ „	40
50,000 nyer. és jut. kor. Összegeben	13.160,000

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók
és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Hat és fél millió koronánál többet

nyertek nálunk nagyrabecsült veivöink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztály-sorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy 50,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az ösz-
szes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási
jegyek kimitatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió
160.000 koronát, egy hatalmas összeget sor-
solnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet
alatt áll.

Az I-ő osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű
betéje a következők:

egy nyolczad	75 frt	75 vagyis 1.50 korona
egy negyed	150	3.
egy fel	3.	6.
egy egész	6.—	12.—

A sorsjegyeket utnvétellel vagy a pénz bekül-
dése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet
díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de
legkésőbb.

folyó év május hó 22-ig

mely napon a húzás kezdetét veszi, bizalommal
hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ
BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb detál osztály-sorsjáték üzlete

Főáruánk osztály-sorsjáték osztályait:

Főüzlet: VI. Terezh-körút 46/a.

Fiókok: 1. Vaczi-körút 4.

„ 2. Muzeum-körút 11.

„ 3. Erzsébet-körút 54. 684 1—1

Rendelőlevél levágandó.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA bankháza Budapest.

Kérek részemre
tervezettel együtt küldeni.

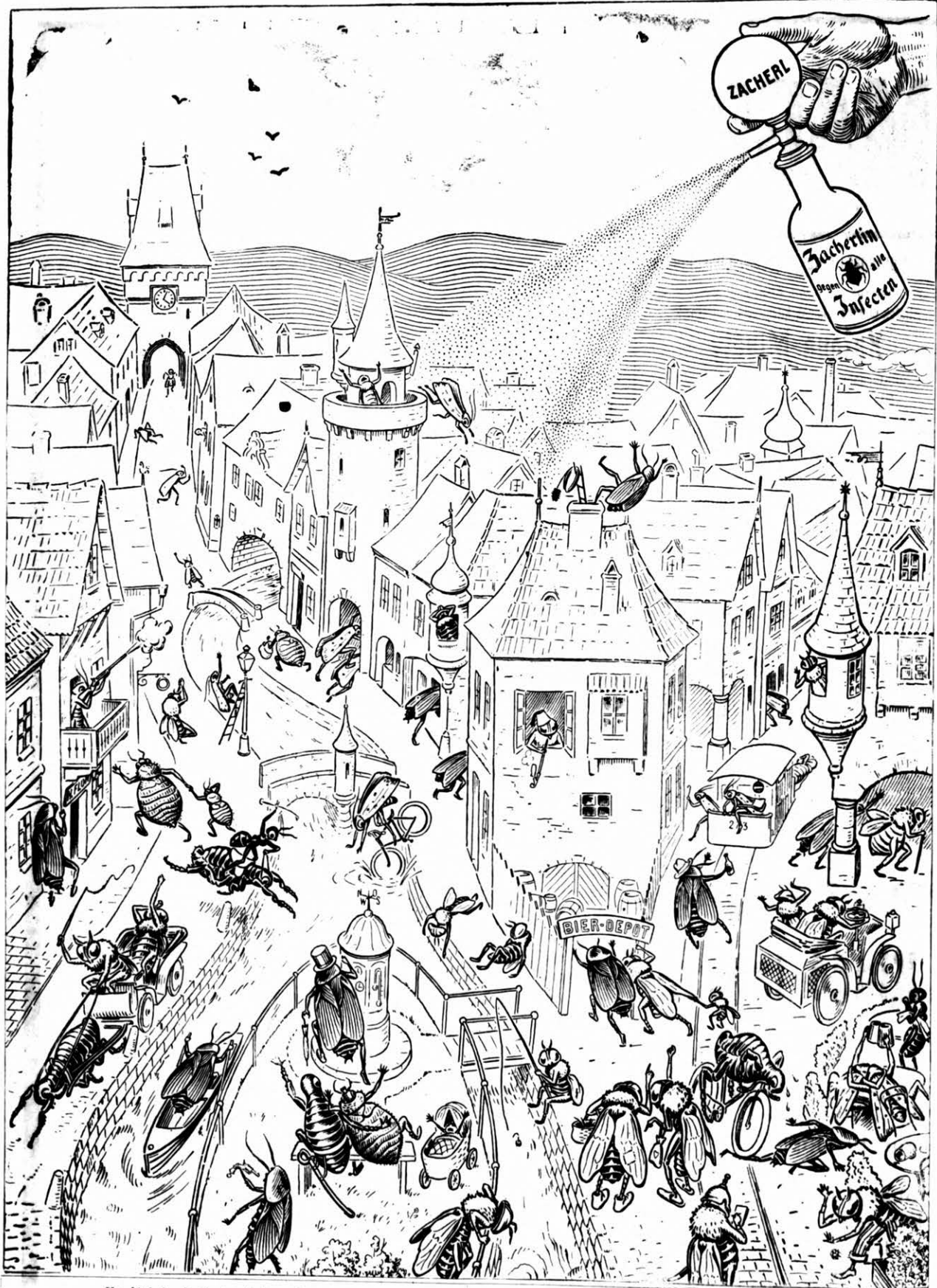
I. osztályú nagy. kir. szab. osztály-sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos

Az összeget korona összegeben

utánvételre kérem
postautalványval küldöm
mellékletem bankjegyekben (béljegyekben)

A nem tetsző törönd.

Postos cím:

Ha látlak oh Zacherlin, a szívem is dobban.
 De nem fogadlak el, ha kínálnak tokban.
 Tokban a mi van, haszontalan díb, díb.
 Attól ugyan nem döglök, se féreg, se a sváb.

Zacherlin üvegben! Ez az igazi szer!
 Legyen áldott a ki készít, szászor és ezerszer
 S valahol lügg a Zacherlin plakát:
 Ott kapható Zacherlin egész éven át.

Melléklet a „Muraköz” 1902. évi május 18-iki (20.) számához.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	16.00 —
Zab	Zob	12.00 —
Rozs	Hrż	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.50 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12.00 —
Sárga » »	» žuti	08.50 —
Vegyes » »	» změšan	08.50 —
Lenmag	Len	22.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Hirdetések.

Dr. Manfred Glasgall

fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpaddalás nélkül, arany és aluminium fogsorokat. Arany, porcelán, ezüst, amalgam és üveg plombákat.

Dr. Manfred Glasgall

zubar u Varaždinu

priredjuje zube bez nebe plačice zubište iz zlata i aluminiuma, plombe iz zlata, porcellana srebra, amalgama i stakla.

668 8—*

Keil-lakk

legkitünőbb mázólo-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1,35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Szagtalan

padló-Viasz „Glória”

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára.

Arany-fénymáz

képekterek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glaser”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 doboz ára 45 kr.

677 8—8

— Mindenkor kaphatók: —

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyan.

☛ Gyümölcs- és szőlőbor készítési gépek. ☛

Gyümölcs- és szőlősjatók,

folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel, és nyomó szabályzóval.
A munkaképesség 20 %-al nagyobb mint bármely más sajtónál.

Hydraulikus sajtók,

Szőlő- és gyümölcshúzó

és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

Szőlő- és gyümölcshúzó. Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalására **gyümölcs-vágó és hámozó gépek**, legújabb szerkezetű szabadalm. önműködő „Siphonia” gyümölcs- és szőlővessző **permetező** gyártóknak és szállítónak jótállás mellett a legjobb kivitelben

Mayfarth Ph. és Társa

cs. kir. kizár. szabad. gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor.

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

≡≡≡ Kiténtetve 450 arany, ezüst és bronz éremmel. ≡≡≡

Arjegyzekek ingyen és bérmentve.

655, 3—12

Képviselek és viszontarúsítók felvetetnek.

Királykut (Königsbrunn)

Kostreinitzban (Rohitsch mellett).

A legtisztább, legerősebb és legszénsavdúsabb savanyúvíz.

Kitünő hatással van az emésztési szervekre, a gyomor hurutos bántalmi és lélegzési zavarok ellen.

— Elsőrendű hűsítő és gyógyital. —

☛ Számos elismerő okirat. ☛

Széjjelküldés: Kostreinitz. Posta: Podpliat, Pölitshach mellett (Steierország).

Egyedüli raktár Csáktornyan:

688 1—5

TODOR R. fűszerkereskedése.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Borgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziaszer, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölési alkalmastatik bevezetési, csúszási és megbélelési.
Intés. Silányabb utazatok miatt beveszáraskor ovatosak legyünk és osakis eredeti üvegeket dobozokban „Borgony” védjeggyel és a „Richter” orvogygyessel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszeresnél Budapesten.
Richter F. Ad. és társa, cégek és kiz. adóval szállítók. Rudolstadt.

Egy jó erkölcsű fiu

tanonczul

felvétetik

Tódor R. fűszer- és csemegekereskedésében

Csáktornyan.

1213/tk. 902. **Együttes árverési hirdetmény.**

A perlaki kir. bíróság, mint tkv. hatóság közhírre teszi, hogy Lusztig és Hausler czég s társának Kúnej Márton és neje Nanák Mária alsó-domborui lakosok elleni végrehajtási ügyében 1052 kor. 13 f. tőke ennek 1902. évi jan. hó 24-től számítandó 6%, kamata, továbbá 1184 kor. 847 kor. 16 f. tőkék s jár. valamint 39 kor. 50 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróság területén fekvő az alsó-dombora 293 sz. tkjben felvett 383 hrsz. ingatlan 810 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1902. évi július hó 12. napján délután 10 órakor Alsó-Domboru községhezánál dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy tartoznak az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Perlak, 1902. feb. hó 10-én. 691

Gázkészülék gyártási vállalat

Mautner Adolf és Társai

BUDAPEST Dembinszky-utca 18.

ajánlja

Acetylin gázvilágítási

berendezéseit a legjobb rendszer szerint.

A világítás Csáktornyan üzemben látható az „OTTHON” kávéházban.

— Díjmentes költségvetésekkel a czég szolgál. —

Tudakozódni lehet a czég képviselőjénél

PULAY HENRIK úrnál Csáktornyan.

703. 1-4

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legujabb gyorsajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

 a legjutányosabb árak mellett.